

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/22/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124226139
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6124226139.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Zuzany Krivdovej, v právnej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 50 496 166, právne zastúpený ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o. so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455 proti žalovanej: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 376,- Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žilina zo dňa 10. októbra 2024 č. k. 51C/38/2024-76, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalobcovi priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 376,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 376,- Eur od 20.12.2023 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Zároveň žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.).

2.

Súd prvej inštancie posúdil nárok žalobcu podľa ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z.“) a ust. § 442 Občianskeho zákonníka. V danom prípade bolo nesporné, že dňa 26.10.2023 došlo k dopravnej nehode v Žiline, pričom v dôsledku tejto nehody došlo k škodovej udalosti na motorovom vozidle poškodeného. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovanej. Poškodený si od žalobcu prenajal náhradné motorové vozidlo počas trvania opravy jeho vlastného vozidla poškodeného poistencom žalovaného. Na základe zmluvy o nájme zo dňa 31.10.2023 poškodený užíval vozidlo KIA Ceed, MT, EČV: A. XXX B. v rozsahu 15 dní nájmu, a to v období od 31.10.2023 do 14.11.2023, pričom nájom skončil dňa 14.11.2023.

Aktívna vecná legitímácia žalobcu bola preukázaná Zmluvou o postúpení pohľadávky z poškodeného na žalobcu zo dňa 14.11.2023. Pasívna vecná legitímácia žalovanej vyplýva priamo z § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., podľa ktorého poisťovateľ, t.j. žalovaná uhradza poškodenému náhradu škody.

S poukazom na ustálenú súdnu prax vo veciach náhrady škody (R7/1992, R5/1978, R71/1971, R12/1991) a nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 602/2022 zo dňa 16.02.2023 zaoberajúc sa otázkou nutnosti a účelnosti nájmu náhradného vozidla od 31.10.2023 – 14.11.2023 konštatoval, že v dôsledku škodovej udalosti spôsobenej klientom žalovanej nemohol právny predchodca žalobcu – poškodený používať svoje motorové vozidlo a na dobu jeho opravy si musel prenajať náhradné vozidlo s tým, že náhradu nákladov vynaložených právnym predchodcom žalobcu ako poškodeným účastníkom

dopravnej nehody za náhradné motorové vozidlo je potrebné považovať za škodu súvisiacu a vyvolanú poistnou udalosťou. Poukázal na to, že nemožno vyžadovať od poškodeného, aby po dobu, po ktorú sa jeho poškodené vozidlo nachádza v autoservise, zmenil svoj životný štýl v tom smere, že namiesto auta začne cestovať pešo, bicyklom alebo prostriedkami hromadnej dopravy a preto mu nemožno vytknúť, že si od žalobcu prenajal náhradné vozidlo. Náhradné motorové vozidlo využíval poškodený na ten istý účel ako svoje vlastné vozidlo, nie je preto možné od poškodeného spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie poistenca žalovanej bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania.

Žalovaná nepovažovala za účelnú celkovú dobu nájmu náhradného vozidla a žalobcovi po prešetrení poistnej udalosti priznala nárok v rozsahu 7 dní, namiesto uplatnených 15 dní argumentujúc tým, že vozidlo bolo podľa predloženej faktúry a objednávky vystavenej autoservisom prijaté do opravy dňa 09.11.2023 a oprava bola v zmysle faktúry vystavenej servisom ukončená dňa 14.11.2023 s tým, že ňou priznaná doba zapožičania korešponduje s časom potrebným na opravu vozidla zohľadňujúcim technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že poškodený sa v dôsledku poistnej udalosti zavinenej škodcom – poistencom žalovanej dostal do situácie že bol nútený si prenajať náhradné vozidlo. V priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou poškodený užíval prenajaté vozidlo. Autoservis opakovane uviedol (tak v potvrdení zo dňa 14.11.2023 ako aj vo vyjadrení predloženom žalobcom), že vozidlo bolo prijaté v servise dňa 26.10.2024, pričom pri oprave bolo potrebné objednať náhradné diely a až po ich dodaní sa mohlo začať na vozidle pracovať. Podľa objednávky č. 517/2023 je zrejmé, že náhradné diely dorazili do servisu a mohlo sa začať na vozidle pracovať a teda, že oprava prebehla od 26.10.2023 do vystavenia faktúry 14.11.2023 a prebehla v štandardnom režime bez umelého predlžovania zo strany autoservisu. Pokiaľ žalovaná poukazovala na údaje na faktúre, podľa ktorých vozidlo bolo do opravy prevzaté až dňa 09.11.2023, uvedené bolo ozrejmené vyjadrením autoservisu. Dospel k záveru, že vykonané dokazovanie dostatočne preukázalo, že doba nájmu rozhodne nebola ponechaná na ľubovôli poškodeného, že náhrada za zaplatené nájomné za náhradné vozidlo nebola priznaná za dobu dlhšiu ako bol tento náklad účelný a nutný, t.j. vynaložený v príčinnej súvislosti so vznikom škody, dopravnou nehodou. Z dôkazov nevyplývalo, že by poškodený mal akúkoľvek možnosť reálne ovplyvniť začiatok a trvanie vykonávania opravárenských prác na poškodenom vozidle.

Za účelnú dobu nájmu považoval moment, keď bolo vozidlo prijaté do opravy až do momentu jeho vydania poškodenému v tomto prípade t.j. od 31.10.2023 do 14.11.2023. V danom prípade hoci by bol nájom náhradného vozidla dôvodný už od 26.10.2023, kedy bolo vozidlo umiestnené v autoservise za účelom jeho opravy, poškodený si prenajal náhradné vozidlo až od 31.10.2023. Náhradné vozidlo poškodený odovzdal v deň vystavenia faktúry autoservisom za opravu vozidla – t.j. 14.11.2023. Zároveň nebolo preukázané, že dobu nájmu úmyselne alebo z nedbanlivosti predĺžil poškodený svojim úmyselným konaním alebo nedbanlivosťou a neboli zistené ani preukázané skutočnosti, ktoré by zakladali záver o omeškaní servisu s opravou vozidla a na to nadväzujúcim vyhotovením faktúry a jej zaslaním žalovanej.

Poškodený prenájmom náhradného vozidla len riešil dôsledky zapríčinené poistnou udalosťou a odstraňoval nepriaznivý stav, ktorý nastal v dôsledku poistnej udalosti, teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia. Mal za to, že nepochybne ide o náklady vynaložené nutne, keďže poškodený si prenajal vozidlo v dôsledku poškodenia jeho vozidla a tieto náklady spojené s prenájmom sú kryté povinne zmluvným poistením žalovaného. Nebolo by preto spravodlivé, aby pri uplatňovaní nevyhnutných a účelných nákladov spojených so zaplatením ceny za nájom zapožičaného motorového vozidla bolo plnenie poisťovne poškodenému/resp. jeho právnenému nástupcovi podmieňované splnením ďalších podmienok, nevyplývajúcich zo zákona.

Súd prvej inštancie nevyhovel návrhu žalovanej a nevykonal dokazovanie výsluchom poškodeného, nakoľko tento návrh považoval za nadbytočný, keďže skutočnosti potrebné pre rozhodnutie vo veci mal preukázané listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu.

Vo vzťahu k priznaniu nároku na úroky z omeškania konštatoval, že poisťovňa musí znášať následky nesprávneho posúdenia svojej povinnosti, vrátane povinnosti znášať stav, kedy sa v prípade skráteného (a tým pádom neúplného) plnenia dostane do omeškania. Žalovaná poisťovňa ukončila poistné šetrenie dňa 04.12.2023, od nasledujúceho dňa, t. j. od 05.12.2023 začala plynúť žalovanému 15-dňová lehota na poskytnutie plnenia v zmysle § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z., ktorá uplynula 19.12.2023. Žalovaná sa dostala do omeškania od 20.12.2023, od ktorého dátumu žalobcovi vznikol zákonný nárok na úroky z omeškania. Keďže úroky z omeškania neboli dohodnuté, prislúchali žalobcovi úroky zákonné, v súlade s ustanovením § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.

z., a to úroky z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyššie ako základná úroková sadzba ECB platná k 1. dňu omeškania (4,5%), t. j. úroky z omeškania vo výške 9,5 % p.a..

3.

Proti rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalovaná. Žiadala, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alternatívne, aby ho zmenil tak, že žalobu zamietne v celom rozsahu a prizná jej nárok na náhradu trov konania. Podanie odvolania odôvodnila dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP.

Napadnutému rozsudku vytýkala jeho arbitrárnosť a nepreskúmateľnosť vrátane nepresvedčivosti jeho odôvodnenia spočívajúce v nevysporiadaní sa so všetkými jej námietkami a argumentáciou. Mala za to, že konajúci súd akceptoval vyjadrenia a predložené dôkazy žalobcom bez toho aby ich konfrontoval s jej argumentami.

Súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil a v odôvodnení napadnutého rozsudku neunesol bremeno logickým spôsobom vysvetliť, prečo bolo v danom prípade odôvodnené priznať žalobcovi celú ním nárokovanú sumu vo výške 376,- Eur.

Uviedla, že žalobcovi odmietla poskytnúť poisťné plnenie v celom uplatnenom rozsahu, nakoľko mala za to, že náklady na prenájom náhradného motorového vozidla za dĺžku trvania nájmu 7 dní boli vynaložené účelne. Konajúci súd však odmietol vykonať ňou navrhnuté dokazovanie preukazujúce neúčelnosť prenájmu, a to aj napriek skutočnosti, že nevyhnutná potreba nájmu náhradného motorového vozidla nastala poškodenej až 5 dní po tom, ako došlo ku škodovej udalosti.

Konajúci súd na danú vec neaplikoval kritéria nutnosti a účelnosti nájmu náhradného motorového vozidla, ktoré vychádzajú z judikatúry najvyšších súdnych autorít v obdobných veciach. V konaní nebola žalobcom preukázaná zásadná skutočnosť, a to nevyhnutnosť dĺžky opravy poškodeného vozidla v autoservise.

Existencia skutočnej škody spočívajúca v nákladoch na prenájom náhradného vozidla je podmienená ad 1/ nutnosťou a účelnosťou týchto vynaložených nákladov; ad 2/ dobou, počas ktorej bol poškodený vylúčený z užívania svojho motorového vozidla z dôvodu jeho opravy.

V tomto kontexte poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. júna 2016. sp. zn. 3 MCdo/3/2015 a na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 30.03.2010, sp. zn. 25 Cdo 3911/2007, z ktorých možno vyvodit' záver, že poisťovateľ (žalovaná) je povinný nahradiť náklady nájmu náhradného motorového vozidla poškodenému len v prípade, že nájom trval po nevyhnutnú dobu a jeho cena bola primeraná. S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti považovala krátenie nákladov nájmu náhradného vozidla z jej strany za dôvodné.

Dopravná nehoda sa stala dňa 26.10.2023, poškodená však odovzdala poškodené motorové vozidlo do servisu až dňa 31.10.2023, teda až po uplynutí 5 dní od nehody, z čoho vyplýva, že buď ad 1/ malo vozidlo iba estetické poškodenia a bolo plne pojazdné alebo ad 2/ nepojazdnosť vozidla pre poškodenú nepredstavovala taký zásad do jej komfortu, aby bolo nutné prenajať si náhradné motorové vozidlo. Poškodená mohla (a mala) opravu svojho vozidla vyriešiť tzv. „na počkanie“, kedy by vozidlo odovzdala servisu na opravu až v momente, keď servis mohol začať s výkonom opravy už v deň odovzdania poškodeného motorového vozidla do servisu, v súvislosti s čím poukázala na rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 8Co/131/2019, podľa ktorého „Nárok na náhradu prenajatia náhradného vodidla vyniká za podmienky ak je zapožičanie náhradného vodidla nevyhnutné a náklady na zapožičanie sú vynaložené nutne a účelne. Pokiaľ mal žalobca mocnosť užívať v čase od vykonania obhliadky vodidla po dodanie náhradných dielov svoje vlastné motorové vodidlo, ktoré bolo spôsobilé na zabezpečenie jeho potrieb, nebolo evidentne nutné, aby žalobca vynakladal finančné prostriedky za zapožičanie iného motorového vozidla.“ Taktiež poukázala na uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 14.09.2022, sp. zn.: 7Co/131/2022: „Zároveň je však nutné prisvedčiť odvolacej námietke žalovaného, že sa súd prvej inštancie nedostatočne zaoberal jeho argumentáciou ohľadne dĺžky opravy vozidla s poukazom na charakter jeho poškodenia pri poisťnej udalosti, keďže sa jednalo iba o estetické poškodenie na kapote vozidla (drobné preliačenie cca 5 cm), ktoré poškodenie nemalo vplyv na jazdné vlastnosti poškodeného vozidla, a teda poškodená do začatia opravy a počas vykonávania opravy mala možnosť predmetné vozidlo riadne užívať. Rovnako nebolo povinnosťou poškodenej dať vozidlo do opravy bezprostredne po poisťnej udalosti. Avšak pokiaľ poškodená mala možnosť v čase vykonania obhliadky poškodené vozidlo užívať, nakoľko disponovalo jazdnými vlastnosťami, do voľných kapacít autoservisu na vykonanie opravy (keď autoservisy bežne plánujú opravu objednaných vozidiel), nebolo nutné navyšovať náklady na zapožičanie náhradného vozidla.“

Argumentácia súdu obsiahnutá v odôvodnení, v bode 36. napadnutého rozsudku považuje za nedostatočnú. Pripúšťa, že aplikácia dotknutých ustanovení musí zohľadňovať ochranu poškodeného,

avšak nemôže byť bezbrehá, nakoľko na druhej strane existujú podnikateľské subjekty (tzv. lovci dopravných nehôd), ktoré túto premisu zneužívajú za účelom parazitovania na poisťovniach. Zároveň sa nedokáže stotožniť ani s argumentáciou súdu obsiahnutou v odôvodnení, v bode 37., nakoľko z predložených listinných dôkazov nemôže byť zrejmá nutnosť poškodeného využívať náhradné motorové vozidlo, pričom zároveň súd odmietol vykonať v rámci dokazovania výsluch poškodeného, kedy nesprávne vyhodnotil reálny stav a odvolal sa na nadbytočnosť takéhoto úkonu.

Pre posúdenie nutnosti a účelnosti nájmu náhradného motorového vozidla nemôže byť podstatné len to, že v dôsledku škodovej udalosti zavinenej jej klientom, nemohla poškodená využívať svoje motorové vozidlo, nakoľko bolo potrebné zabezpečiť jeho opravu, v dôsledku čoho si musela prenajať náhradné motorové vozidlo. Tento právny záver vytvára nebezpečný precedens pre prípady, v ktorých jediným subjektom, schopným ovplyvniť výšku nákladov na nájom náhradného vozidla je prenajímateľ motorových vozidiel konajúci v súlade, resp. v zhode so záujmom autoservisu.

4.

K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca, ktorý stotožniac sa s napadnutým rozhodnutím, uvádzal aj skutočnosti, ktoré nereflektovali na odvolaciu argumentáciu, pretože sa týkali skutočností, ktoré odvolateľka neučinila predmetom odvolacieho prieskumu, resp. neboli sporné ani v konaní pred súdom prvej inštancie (z tohto dôvodu odvolací súd tieto pasáže vyjadrenia na tomto mieste neuvádzal).

„K veci“ žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej vo vzťahu k ňou namietaným skutočnostiam ohľadne nevyhnutnosti doby prenájmu náhradného vozidla uviedol, že sa poškodený dostal do situácie, keď bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo za poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti zavinenej klientom žalovanej, a teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia a slobodného vôľového konania, ale bol v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou a vzniknutou škodou. Poškodený prenájmom náhradného motorového vozidla len riešil dôsledky zapríčinené poistnou udalosťou a odstraňoval nepriaznivý stav.

Podľa jeho názoru žalovaná si sama protirečí a spochybňuje svoj vlastný postup, keď ohľadom dĺžky trvania vykonávanej opravy nemala nijaké námietky, pričom fakturovanú čiastku autoservisu bez pochybností uhradila a postup autoservisu namieta až v súvislosti s nákladmi na nájom náhradného vozidla.

Mal za to, že nie je dôvodné skúmať účelnosť a nevyhnutnosť užívania náhradného vozidla nad rámec účelu náhradného vozidla definovaného predmetným nálezom Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 602/2022 zo 16.02.2023. Zotrvanie motorového vozidla poškodeného v autoservise je priamym a bezprostredným následkom konania poistenca žalovanej, poškodený nemá žiaden dosah na trvanie opravy motorového vozidla, či na doručenie krycieho listu zo strany poisťovne. Užívanie opraveného motorového vozidla mu umožňuje autoservis, až keď sú mu nahradené náklady spojené s vykonanou opravou motorového vozidla, na ktorých úhradu je zaviazaná poisťovňa. Ak autoservis vydá opravené vozidlo po úhrade nákladov na opravu motorového vozidla, resp. doručení krycieho listu zo strany poisťovne, a žalobca preukáže súdu, kedy poškodený odovzdal poškodené vozidlo autoservisu a kedy mu bolo opravené motorové vozidlo vrátené, ide o unesenie dôkazného bremena zo strany žalobcu na preukázanie účelu náhradného vozidla, a teda nároku na náhradu nákladov spojených s jeho prenájmom.

Postup autoservisu pri vykonávaní opravy motorového vozidla a jeho vracaní poškodenému nemožno nijako pričítať poškodenému, ktorý bol objektívne po celú dobu zotrvania jeho motorového vozidla v autoservise vylúčený z užívania svojho motorového vozidla, a to v dôsledku primárnej príčiny, ktorou je vznik škody na jeho motorovom vozidle porušením povinností poistenca poisťovne. Náhrada nákladov spojených s opravou poškodeného vozidla, resp. vystavenie krycieho listu, je povinnosťou poisťovne.

Okamih vykonania opravy poškodeného vozidla zo strany autoservisu vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci, i obdobných sporov, ktorými sú jednak existencia povinného zmluvného poistenia, či zmluvného vzťahu medzi poisťovňou a autoservisom, nemôže predstavovať skutočnosť, ktorá objektívne umožňuje poškodenému s jeho vozidlom nakladať a užívať ho. Poškodený totiž nemôže užívať svoje opravované vozidlo, ktoré bol nútený dať do opravy autoservisu pre spôsobenie škody na ňom poistencom žalovanej, po celú dobu zotrvania jeho opravovaného vozidla v autoservise, ak táto doba nebola ovplyvnená porušením povinnosti zo strany poškodeného.

V prejednávanej veci nebolo preukázané, že by doba zotrvania opravovaného vozidla v autoservise bola pričítateľná poškodenému, práve naopak, doba zotrvania vozidla v autoservise a nutnosť užívania náhradného vozidla súvisí výhradne so vznikom dopravnej nehody zapríčinennej

poistencom žalovanej a jeho zodpovednosťou za náhradu škody, ktorá nahlásením poistnej udalosti prešla na poisťovňu.

Nie je relevantné náhradu za predmetnú škodu nepriznať za obdobie, počas ktorého sa vozidlo poškodeného preukázateľne nachádza v autoservise, a ktorého dĺžku nijako nezapríčinil alebo neovplyvnil poškodený, a to nasledujúce po dátume vykonania opravy odvodenom z faktúry predstavujúcej výzvu na zaplatenie (účtovný doklad).

Skutočnosť, že sa vozidlo poškodeného nachádzalo v autoservise a poškodený ho nemohol užívať, v dôsledku čoho si musel prenajať náhradné vozidlo, je v príčinnej súvislosti s konaním poistenca žalovanej ako vinníka dopravnej nehody, a teda oprávnenou dobou nájmu náhradného vozidla pre účely priznania nároku na náhradu škody, a teda poskytnutia poistného plnenia, je celá doba zotrvania vozidla poškodeného v autoservise. Pokiaľ je doba zotrvania v autoservise podľa názoru poisťovne neprímeraná, nie je dôvod prenášať zodpovednosť na poškodeného.

5.

Žalovaná nevyužila právo reagovať na vyjadrenie žalobcu replikou.

6.

Krajský súd v Žiline ako odvolací súd (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal rozsudok v napadnutej časti v intenciách § 379 a § 380 CSP a rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

7.

Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie zo skutočností zadokumentovaných v spise dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver a svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil. Nakoľko odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov, v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje a v podstatných bodoch naň odkazuje. Na zdôraznenie správnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie v rozsahu viazanosti odvolacími dôvodmi poukazuje iba na niektoré ďalšie skutočnosti (§ 387 ods. 2 CSP).

8.

V súdnej veci je podstata odvolacej argumentácie žalovanej založená na tvrdení o neúčelnosti prenájmu náhradného vozidla, ktorá má byť daná tým, že k uzatvoreniu nájmovej zmluvy došlo neskôr, a to dňa 31.10.2023, hoci škodová udalosť nastala už dňa 26.10.2023, z čoho žalovaná vyvodila záver, že konajúci súd na danú vec neaplikoval kritéria nutnosti a účelnosti nájmu náhradného vozidla v súvislosti s čím zároveň namietala i neunesenie dôkazného bremena žalobcu ohľadne nevyhnutnosti dĺžky opravy poškodeného vozidla v autoservise. V kontexte uvedeného žalovaná taktiež namietala nevykonanie ňou navrhnutého dôkazu – výsluchu poškodeného.

9.

Prioritne odvolací súd zdôrazňuje, že nevidí dôvod pre zmenu (svojho) ustáleného právneho záveru, ktorý korešponduje určujúcim úvahám Ústavného súdu SR vysloveným v jeho náleze sp. zn. III. ÚS 602/2022 dňa 16. februára 2023, v zmysle ktorých „Účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo“, resp. že „účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie.“

10.

Čo sa týka dôkazného bremena ohľadne preukazovania nevyhnutnosti dĺžky opravy a tým v podstate účelnosti trvania nájmu, toto nemôže neprímerane a bezbreho zaťažovať poškodeného a následne ani jeho právneho nástupcu (žalobcu). Od poškodeného, resp. žalobcu nemožno požadovať, aby v súdnom spore preukazoval množstvo skutočností smerujúcich k záveru o tom, že nájom náhradného vozidla bol účelný. Poškodený účelnosť trvania nájmu odôvodnil tým, že náhradné vozidlo mal prenajaté až dovtedy, pokiaľ servis opravu vozidla neukončil (č.l. 8 spisu). Bolo na žalovanej poisťovni tvrdiť a preukazovať skutočnosti rozhodné pre posúdenie toho, že trvanie nájmu náhradného vozidla nebolo účelné. Žiaden súd nemôže zaťažiť dôkazným bremenom o skutočnostiach, ktorých preukázanie bolo v prospech žalovanej poisťovne, protistranu (t.j. žalobcu ako právneho nástupcu poškodeného). Poškodený je od odovzdania poškodeného vozidla servisu zbavený možnosti ho užívať a nie je dôvod, aby preukazoval iné skutočnosti, napríklad či v čase vystavenia faktúry servisom disponoval peniazmi na zaplatenie

opravy. V súdnej veci si navyiac poškodený opravené motorové prevzal hneď v deň ukončenia opravy a vystavenia faktúry, t.j. dňa 14.11.2023, teda bez ingerencie žalovanej, či už v poskytnutí plnenia, resp. jeho príslubu vystavením tzv. krycieho listu.

11.

Žalovaná nijako racionálne nevysvetlila, ako prakticky mohol poškodený ovplyvniť dobu opravy poškodeného vozidla, resp. prispieť k skráteniu tejto doby vozidla. Podľa argumentov žalovanej si poškodená mala opravu svojho vozidla vyriešiť tzv. „na počkanie“, t.j. odovzdať ho servisu na opravu až v momente, keď servis mohol začať s výkonom jeho opravy. Uvedený subjektívny názor žalovanej je irelevantný aj z toho dôvodu, že z vyjadrenia autoservisu AUTOSERVIS CITY Žilina s.r.o. (č.l. 34 spisu) vyplýva, že poškodené vozidlo bolo umiestnené v autoservise už odo dňa vzniku škody dňa 26.10.2023 (t.j. po poistnej udalosti) ako i to, že vozidlo bolo nepojazdné. Odvolací súd tiež podotýka, že efektívnosť organizácie práce autoservisu nemôže byť ponechaná na „kontrolu“ poškodeného.

12.

K námietke žalovanej, že k uzatvoreniu nájomnej zmluvy došlo neskôr – až 5 dní po dopravnej nehode, odvolací súd uvádza, že táto skutočnosť nepopiera nevyhnutnosť doby nájmu. Ku skutočnosti, že poškodený nepristúpil k nájmu náhradného vozidla ihneď po vzniku dopravnej nehody odvolací súd uvádza, že poškodený postupoval korektne a zodpovedne, keď pristúpil k prenájomu náhradného vozidla až po tom, čo skutočne náhradné motorové vozidlo potreboval. Skutočnosť, že poškodený potreboval mať k dispozícii motorové vozidlo, vyplýva už zo zistenia, že bol vlastníkom motorového vozidla, na ktorom bola spôsobená škoda. V konečnom dôsledku práve pri využívaní poškodeného motorového vozidla poškodeným bola spôsobená dopravná nehoda. Poškodený nemusí preukazovať svoj denný itinerár, resp. rozpis toho v aký čas, kedy presne a na čo potrebuje motorové vozidlo, keď je zrejme, že už titulom vlastníctva a využívania svojho motorového vozidla, ktorú možnosť stratil, je nutné dospieť k záveru o nevyhnutnosti, resp. potrebe prenajatia si náhradného motorového vozidla. Pokiaľ potom po dobu opravy poškodený potreboval motorové vozidlo, ktoré nemohol využívať v dôsledku poškodenia svojho vozidla, bolo nutné a účelné na čas opravy zabezpečiť si vozidlo. Poškodený týmto spôsobom jednoznačne eliminoval svoje náklady, resp. náklady žalovanej spojené s prenájomom náhradného vozidla.

13.

Vo vzťahu k posudzovaniu nevyhnutnosti doby opravy poškodeného vozidla odvolací súd upriamuje pozornosť žalovanej na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 291/2025 dňa 06.08.2025. V rámci neho Ústavný súd SR vytkol tunajšiemu súdu nerešpektovanie/odklon od jeho skorších záverov (t.j. predovšetkým od vyššie označeného nálezu III. ÚS 602/2022 zo dňa 16. februára 2023), keď všeobecný súd (v obdobnej veci) za podstatnú dobu považoval nevyhnutnú dobu opravy na podklade žalovanou stanoveného rozsahu poškodenia vozidla a kalkulácie nákladov na opravu.

14.

Ústavný súd SR vo vyššie označenom náleze okrem iného uviedol:

„34. Nosnou (ťažiskovou) otázkou v tu prejednávannej veci súvisiacou s predmetom súdnej ochrany je otázka uplatnenia nároku z hľadiska podmienok podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o PZP“) upravujúceho priamy nárok poškodeného (náhrada škody) v spojení s § 442 Občianskeho zákonníka (náhrada škody) tak, ako je špecifikovaný v bode 28 tohto nálezu (náhrada za nájom náhradného motorového vozidla).

35. Ústavný súd už v skutkovo a právne obdobných prípadoch, na ktoré v bodoch 11 a 23 tohto nálezu poukazuje aj samotná sťažovateľka, konštatoval, koncentrujúc sa na podstatu uplatneného nároku, že účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba s rozsahom zničeného vozidla, ale aj primeranými nákladmi, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok (III. ÚS 602/2022, III. ÚS 476/2024).

36. Vo veci sp. zn. III. ÚS 602/2022 sa ústavný súd vyjadril stotožňujúco s názorom vo veci konajúceho odvolacieho súdu, podľa ktorého účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie.

37. Rovnako v oboch veciach (III. ÚS 602/2022 a III. ÚS 476/2024) ústavný súd akcentoval porovnateľnosť situácie, v rámci ktorej bude poškodenému spôsobená čiastočná škoda, s tou, v rámci ktorej bude spôsobená škoda totálna. V oboch prípadoch ide totiž o skutočnosť objektívnej nemožnosti užívať svoje vlastné motorové vozidlo, ktorá má pre stanovenie relevantnej doby z hľadiska uplatnených nárokov na náhradu za nájom náhradného vozidla bazálny význam. Na podklade uvedeného potom ústavný súd ustálil, že dobu od zapožičania náhradného vozidla do momentu oznámenia žalovanej o ukončení likvidácie škodovej udalosti [a o výške poistného plnenia podľa § 11 ods. 6 písm. a) zákona o PZP, resp. poukázania finančných prostriedkov] treba považovať za relevantnú, keď kontinuálne pretrváva potreba používania náhradného motorového vozidla a s tým spojené primerané náklady (m. m. III. ÚS 602/2022, III. ÚS 476/2024).

38. Dôležitým kritériom na posúdenie primeranosti a účelnosti užívania náhradného vozidla môže v okolnostiach prípadu byť doručenie oznámenia o ukončení likvidácie (ukončenie šetrenia) škodovej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, keď poškodený ich prijatím (až) získa možnosť využívať hodnotu, ktorú pred škodovou udalosťou plnohodnotne realizoval využívaním poškodeného vozidla. K obdobnému záveru dospel aj Ústavný súd Českej republiky v náleze sp. zn. I. ÚS 2932/20 zo 14. januára 2021 (m. m. III. ÚS 602/2022 a III. ÚS 476/2024).

39. Krajský súd v dôvodoch napadnutého rozsudku už vymedzené závery nerešpektoval a pri rozhodovaní o nároku na náhradu za nájom náhradného motorového vozidla považoval za podstatnú nevyhnutnú dobu opravy poškodeného vozidla (rozhodujúce skutočnosti), a to na podklade žalovanou stanoveného rozsahu poškodenia vozidla a kalkulácie nákladov na opravu, ktoré boli v súlade so žalovanou predloženým odborným vyjadrením. Odôvodnenie krajského súdu je tak v protirečení s ústavným súdom konštatovanou ústavnou udržateľnosťou stanoveného účelu náhradného motorového vozidla (bod 35 tohto nálezu), ako aj účelnosťou nákladov za nájom náhradného vozidla (bod 36 tohto nálezu) a v neposlednom rade aj primeranosťou nákladov súvisiacich s prenájomom náhradného vozidla, ktorá je previazaná s kontinuálne pretrvávajúcou potrebou užívania tohto náhradného vozidla (bod 37 tohto nálezu)....“

15.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd uzatvára, že stanovenie nevyhnutnej doby opravy poškodeného motorového vozidla nie je kritériom pri rozhodovaní o nároku na náhradu za nájom náhradného motorového vozidla, ktorý záver jednoznačne rezultuje z vyššie citovaného nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 291/2025 zo dňa 06.08.2025.

16.

V komplexnej reakcii na odvoláciu argumentáciu žalovanej odvolací súd uvádza, že z judikatórnych východísk Ústavného súdu SR týkajúcich sa posudzovanej problematiky (ohľadne „náhrad za nájom náhradných vozidiel“) nevyplývajú okrem vyššie uvedených kritérií (bod 14. tohto odôvodnenia) žiadne ďalšie kritériá, ktoré by mali byť v obdobných prípadoch zohľadňované tak ako naznačuje žalovaná. Inak povedané na posúdenie primeranosti a účelnosti užívania náhradného vozidla nemá vplyv, ani postup, resp. prestoje autoservisu.

17.

Vo vzťahu k odvolaciemu argumentu namietajúcemu procesný postup súdu prvej inštancie, ktorému odvolateľka vytýkala nevykonanie ňou navrhovaného dôkazu, a to výsluchu svedka – poškodeného odvolací súd uvádza, že v procesnom postupe súdu prvej inštancie nevzhladol žiadne pochybenie, ktoré by akýmkoľvek spôsobom narušilo právo odvolateľa na spravodlivé súdne konanie. V zmysle § 185 ods. 1 CSP patrí do právomoci súdu rozhodovanie o tom, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná, resp. nevykoná, a preto súd nemusí vykonať stranou navrhovaný dôkaz, ak zväži jeho nadbytočnosť vo vzťahu k skutkovým okolnostiam, ktoré vyplynuli z iných dôkazov.

18.

V kontexte zisteného skutkového stavu ako i okolností dôležitých pre rozhodnutie ani odvolací súd nepovažoval za potrebné vykonanie dôkazu výsluchom poškodeného. Ani z odvolania žalovanej nie je zistiteľné ku akým konkrétnym skutočnostiam by mal byť poškodený vypočúvaný (žalovaná neformulovala konkrétne otázky, na ktoré by mal poškodený odpovedať).

19.

Pokiaľ žalovaná odkazovala na závery rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MCdo/3/2015, odvolací súd dáva poukazuje na to, že nosné dôvody (ratio decidendi) označeného rozhodnutia sa týkajú stanovenia skutočnej škody spočívajúcej v nákladoch na vypožičanie alebo prenájom vozidla, a to s ohľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných motorových vozidiel, keďže spornými sa stali náklady na vypožičanie náhradného vozidla, ktoré prevyšovali náklady na prevádzku vlastného vozidla. Spornou otázkou v tu prejednávanvej veci však nebola otázka týkajúca sa nákladov za prenájom v kontexte obvyklých cien prenájmu, a preto sa závery obsiahnuté v citovanom rozhodnutí ani nemohli dotýkať predmetu rozhodovania v tejto veci, ktorej podstata rozpornosti spočívala v stanovení opodstatnenosti doby prenájmu (relevantná doba prenájmu).

20.

Odvolací súd akcentuje, že len sama polemika s rozhodnutím súdu prvej inštancie alebo prosté spochybňovanie správnosti rozhodnutia súdu, či kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní veci, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Do práva na spravodlivý proces totiž nepatrí právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 98/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03). Porušením práva na spravodlivý proces nie je iné hodnotenie vykonaných dôkazov súdom, než aké sú predstavy strany, resp. strán sporu.

21.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvoinštančného konania, ktorý plne zodpovedá vzájomnému procesnému úspechu strán v konaní a zákonným ustanoveniam v ňom uvedeným.

22.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 262 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že priznal žalobcovi ako úspešnej procesnej strane nárok na ich náhradu v plnom rozsahu (t.j. v rozsahu 100 %) proti žalovanej, ktorá vo veci podaného odvolania úspech nemala. O výške náhrady trov tohto štádia konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

23.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

Krajský súd v Žiline dňa 27. augusta 2025

Mgr. František Dulačka
predseda senátu

Mgr. Mária Kašíková
členka senátu
Rozhodnutie nemohla podpísať pre neprítomnosť, z dôvodu čerpania dovolenky (§ 394 ods. 2 CSP)

JUDr. Zuzana Krivdová
členka senátu
(sudkyňa spravodajkyňa)